

Abril 2021

Pregària 0-7

Parròquia de la Puríssima

Proposta de guió a seguir per fer la Pregària 0-7 en família

- Cant d'entrada
- Conte
- Reflexió sobre el conte per comentar amb els nens.
- Pregàries
- Parenostre
- Cant final

Cant d'entrada

JA SOM A LA PREGÀRIA [enllaç audio cançó](#)

Ja som a la pregària (2),
i estem molt contents (2)
TRA-LA-LA, TRA-LA-LA !

Asseguts en rotllana (2),
també hi ha el Nen Jesús (2)
TRA-LA-LA, TRA-LA-LA !

Ens diem Bona Tarda (2)
i el conte comencem (2)
TRA-LA-LA, TRA-LA-LA !

Conte

L'ESPANTAOCELLS (seguir conte amb el següent [vídeo](#))

Adaptació feta per la Pregària 0-7 d'un material de l'Escola Pia de Granollers.

A l'Horta Vella de Sabadell al riu Ripoll ja feia dies que havia arribat la primavera. Als marges del riu, a la vora del camí i al costat de cada hort hi naixien flors de tots colors i en els horts, les tomaqueres, mongeteres i altres hortalisses i fruites també treien flor.

I en un dels horts de l'Horta Vella un pagès hi va posar un espantaocells.. L'espantaocells s'hi trobava molt bé allà clavat i, encara que no es podia bellugar, era molt feliç. Tenia una missió per complir: havia d'espantar els ocells que volguessin menjar els fruits de l'hort.

I vet aquí que un dia, de bon matí va passar pel camí del riu un conillet molt atrafegat.

- On vas tan atrafegat, amic conillet?

- Hola espantaocells, és que fa dies que volto pel camp buscant menjar, saps?

Aleshores el conillet va alçar el cap i va veure que el nas de l'espantaocells era una gran pastanaga.

- Si et plau, espantaocells, que em podries ajudar? Tinc molta gana i m'aniria molt bé poder-me menjar la pastanaga que et fa de nas...

- Home, conillet... És que és el meu nas, saps? Però vinga, si a tu t'ha de fer més servei, ja te la pots menjar!

Més tard passà un pagès que anava a treballar a un altre hort. Aquest pagès feia estona que havia sortit de casa i havia marxat sense barret, no es pensava pas que faria un dia tan primaveral. Quan va veure aquell espantaocells amb el seu barret, se li acostà i li digué:

- Si et plau, espantaocells, que em podries donar el teu barret? Doncs jo vaig a treballar al meu hort i amb tan sol no sé pas si podria aguantar gaire estona.

- Home, senyor pagès... És que és el meu barret, sap? Però bé, com que és veritat que avui el sol escalfa molt, ja te'l pots emportar!

Al cap d'una estona, va passar un nen pobre, que tot corrent pel camí havia caigut. De seguida que va veure l'espantaocells se li apropà i li digué:

- Bon dia espantaocells. Series tan amable de donar-me els teus pantalons? Els meus se m'han estripat amb la caiguda i a casa no en tinc pas uns altres.

- Ja veig que tot i que els meus pantalons estan apedaçats, estan molt millors que els teus, té, ja te'ls pots canviar

Quan ja es ponía el sol i començava a refrescar, pel camí, va passar una àvia que tornava de ca la Daniela i que tenia fred. En veure-la, l'espantaocells li digué:

- On vas tan encongida?

- Sóc molt vella i aquest aire humit del riu em deixa enfredorida. Que et faria res deixar-me el jec que portes?

- Vaja, jo també el necessito... Però segur que tu passes més fred que no pas jo. Pren el meu jec, que no et refredis.

Uns dies més tard, l'espantaocells va sentir uns plors molt estranys,. Venien d'una bassa del costat de l'horta, de la sèquia Monar. Allà hi vivia una colla d'aneguets amb la seva mare. Tot alçant la veu, l'espantaocells els va preguntar:

- Ei!!! Aneguets!!! Per què feu tant de soroll?

- És que avui encara no he trobat res per a menjar, i els meus fillets ploren de fam.

La mare ànec va volar fins a l'espantaocells i va veure que a la seva boca hi lluïen uns granets de blat de moro que a ella li anirien molt bé per als seus fillets.

- Que em podries donar les teves dents per als meus fillets?

L'espantaocells es tragué les dents i li allarga la mà.

- Moltes gràcies, espantaocells! Amb aquests granets de blat de moro, els meus fillets ja no passaran fam!

De mica en mica l'espantaocells s'anava desprenent de tot allò que necessitava. Fins i tot un pardalet, que s'havia despistat de la colla, va gosar demanar-li els cigronets que li feien d'ulls.

I justament després del pardalet, va passar per allà un ruc afamat que li demanà la palla per menjar. I l'espantaocells, un cop més va donar el que li demanaven.

Al cap de poc, es va fer de nit i a l'espantaocells ja no li va quedar res més per a donar. I com que ho havia donat tot, al final ja no hi havia espantaocells.

Però segur que el conillet, el pagès, els ànecs, l'àvia i tothom a qui l'espantaocells va donar alguna cosa, encara se'n recorden i el porten en el seu cor. Fixeu-vos-hi bé: l'espantaocells **ja no hi és a l'hort**, però està **vivint** en tots aquells a qui ha **estimat** i als quals **s'ha donat**. I l'espantaocells està molt content de veure com ara, els altres volen fer com ell: estar sempre disposats a estimar, a donar i ajudar tothom, encara que els costi.

Reflexió sobre el conte per comentar amb els nens.

Amb els ulls tancats puc pensar que ara és temps de Pasqua i recordem que Jesús va morir però també va ressuscitar i viu amb tots aquells que l'estimen. Jesús mai va dir no a ningú quan li demanaven ajuda.

- Estimem com Jesús va estimar?
- Som capaços de donar i compartir amb els altres el que tenim? O rondinem i diem no quan hauríem de donar i compartir les nostres coses.
- Donem gràcies quan algú comparteix amb nosaltres?

Pregàries

- 1.- Senyor ajuda'm a saber donar com va fer l'espantaocells.
- 2.- Senyor aquest temps de Pasqua ajuda'm a dir gràcies quan algú comparteix alguna cosa amb mi.
- 3.- Senyor perdona'm perquè no sempre estic content i m'enfado fàcilment.
- 4.- Senyor gràcies per poder fer aquesta estona de pregària aquí a casa.

Parenostre

Resar el Parenostre donant-nos les mans

Cant final

VISCA EL COMPARTIR [enllaç audio cançó](#)

Si vaig jo sol pel món, quedaré trist, ben trist.

Si no estimo el company, mai no seré feliç.

Si a l'hora de jugar, jo li dono la mà,
si a l'hora de plorar, jo estic al seu costat.

Si a l'hora d'estudiar, jo li dono la mà,
si a l'hora de resar, jo estic al seu costat.

Si a l'hora de cantar, jo li dono la mà,
si a l'hora de somiar, joestic al seu costat.

Record de la Pregària

Us hem dibuixat un [espantaocells](#) perquè el pinteu.

Altres materials

- En aquest [enllaç](#) trobareu una activitat per treballar la generositat i la solidaritat en família (*extret del llibre [Activitats en família](#) de Laura Blanco i Sílvia Carbonell – Editorial Molina – 2002*)
- Us recomanem aquest **recurs** <https://pregaria.cat/activat-amb-jesus>. Són petites càpsules de pregària en format audiovisual, per pregar en família o en grup amb l'Evangelí del diumenge. Adreçades a nens i nenes d'entre 6 i 14 anys.

Més info a

<https://purissimasabadell.org/catequesi-familiar/>